

Ang Basahon ni Joel ug Ang Laodicean nga Iglesia sa Ikapitong-adlaw nga Adventista - Numero Ocho

Jeff Pippenger

2025-12-09

Numero Ocho

Kinsa man ang iyang tudloan ug kahibalo? ug kinsa man ang iyang pasabton sa doktrina? kadtong mga gilutas na sa gatas, ug gipabulag na gikan sa mga dughan.

Kay ang sugo kinahanglan igatukod ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; laray ibabaw sa laray, laray ibabaw sa laray; dinhi diyutay, ug didto diyutay: Kay pinaagi sa ngabil nga nag-ungo ug sa laing dila siya mosulti niining katawhan. Kaniya nga iyang giingnan, Kini mao ang kapahulayan diin inyong mapapahulay ang gikapuyan; ug kini mao ang pagpabag-o: apan sila dili maminaw.

Apan ang pulong ni Jehova alang kanila nahimong sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan patalikod, ug madugmok, ug mabitik, ug madakpan.

Busa pamatia ang pulong sa Ginoo, kamong mga mapasipalahon nga tawo, nga nagmando niining katawhan nga anaa sa Jerusalem. Tungod kay miingon kamo, Naghimo kami ug tugon uban sa kamatayon, ug uban sa impiyerno kami nagkauyon; sa diha nga moagi ang nag-awas nga hampak, kini dili moabut kanamo: kay gihimo namo ang mga bakak nga among dangpanan, ug ilalom sa kabakakan kami nanagtago sa among kaugalingon: Busa mao kini ang giingon sa Ginoong Dios, Ania karon, ako nagabutang sa Zion alang sa patukoranan ug usa ka bato, usa ka sinulayan nga bato, usa ka bililhon nga bato sa pamag-ang, usa ka malig-on nga patukoranan: siya nga motoo dili magdali. Ang hukom usab akong igabutang sumala sa pisi nga panukod, ug ang pagkamatarung sumala sa hulog nga timbangan: ug ang ulan-nga-yelo magasilhig sa dangpanan sa mga bakak, ug ang mga tubig magalapaw sa tagoanan. Ug ang inyong tugon uban sa kamatayon pagawagtangon, ug ang inyong kasabotan uban sa impiyerno dili magapadayon; sa diha nga moagi ang nag-awas nga hampak, nan pagatumbanon kamo niini. Isaias 28:9–18.

Ang mga mapakaulawong tawo nga nagmando sa Jerusalem mao ang mga pangulo sa iglesia sa Laodicean nga Seventh-day Adventist, nga pipila ka mga bersikulo kaniadto, giila ni Isaias ingon nga ang “mga hubog sa Ephraim” ug “ang purongpurong sa pagkamapahitas-on.” Sa Pentecostes si Pedro mitubag niadtong mga nagaingon nga ang mensahe ginamantala sa mga tawong hubog. Ang yugto sa ulahing ulan may kalabotan sa tinuod ug bakak nga mensahe sa ulahing ulan. Ang usa ka mensahe gikan sa Ginoo sa kanunay nagapamugna ug duha ka matang sa mga magsisimba, ug ang duha ka matang kapwa nagainom ug bino. Ang gibalaan nga mensahe, o gibalaan nga bino, mao kadtong giputol gikan sa baba sa mga dili matinumon diha sa Joel.

Pagmata kamo, kamong mga palahubog, ug maghilak; ug managhagulhol, kamong tanan nga mga moinom ug bino, tungod sa bag-ong bino; kay kini giputol gikan sa inyong baba. Joel 1:5.

Sa Joel kapitulo uno, ang daotang mga mag-uuma sa parasan, nga nagarepresentar sa iglesya sa Laodicean nga Seventh-day Adventist, ginahukman ug ginasilotan may kalabotan sa “bag-ong bino” nga “naputol” gikan sa ilang mga baba. Giputol o gihuptan sa Dios ang pag-ula sa Espiritu sa Dios diha sa ulahing ulan, ingon nga girepresentahan sa “mga halad nga kalan-on ug ilimnon,” gikan sa daotang hubog nga mga mag-uuma.

Ang halad-nga-kalan-on ug ang halad-nga-ilimnon giputol gikan sa balay sa Ginoo; ang mga sacerdote, ang mga ministro sa Ginoo, nagminatay. Ang kapatagan nangagun-ob, ang yuta nagasubo; kay ang trigo nadaut: ang bag-ong bino nauga na, ang lana nangaluya. Kaulaw kamo, O mga mag-uuma; panaghilak kamo, O mga mag-aalaga sa parrasan, tungod sa trigo ug tungod sa cebada; kay ang ani sa kapatagan nangahanaw. Ang kaparrasan nauga na, ug ang kahoyng igos nangaluya; ang kahoyng granada, ang palma usab, ug ang kahoyng mansanas, bisan ang tanang mga kahoy sa kapatagan, nangalaya: tungod kay ang kalipay nangalaya na gikan sa mga anak sa mga tawo. Baksi ang inyong kaugalingon, ug pagminatay, kamong mga sacerdote: panaghilak, kamong mga ministro sa halaran: umari kamo, higda sa tibuok gabii nga may sako, kamong mga ministro sa akong Dios: kay ang halad-nga-kalan-on ug ang halad-nga-ilimnon gikawad-an gikan sa balay sa inyong Dios. Balaana ninyo ang usa ka pagpuasa, pagtawag ug usa ka balaang katiguman, tiguma ang mga anciano ug ang tanang pumoluyo sa yuta ngadto sa balay sa Ginoo nga inyong Dios, ug tumawag ngadto sa Ginoo, Alaut ang adlaw! kay ang adlaw sa Ginoo haduol na, ug ingon sa usa ka pagkalaglag gikan sa Makagagahum moabot kini. Dili ba ang kalan-on giputol sa atong atubangan, oo, ang kalipay ug kasadya gikan sa balay sa atong Dios? Joel 1:9–16.

Sa dihang ang “mga palahubog sa Ephraim” ni Isaias “mangmata” diha sa Joel, ang kahimtang nga ilang pagamataan mao ang mensahe sa ulahing ulan—girepresentar ingon nga “bag-ong bino.” Kini gihikaw gikan sa pinili nga katawhan sa tugon sa Dios. Ang “trigo” sa maong pahayag usa ka kinatibuk-ang pulong alang sa lugas, ug ang Pulong sa Dios mao ang Tinapay sa Langit, ug diha sa maong pahayag, kini “nawagtang.”

Ang “bag-ong bino” mao ang mensahe sa presente nga kamatuoran nga miabot sa 9/11. Ang “bag-ong bino nauga” ug “naputol,” kay ang “bag-ong bino” mailhan lamang niadtong mobalik sa “daan” nga mga alagianan ni Jeremias, tungod kay ang usa ka “bag-o” nga mensahe kanunayng nagkauyon sa “daan” nga mensahe. Ang pulong nga gihubad nga “nauga” nagpasabot ug “maulaw” sa Hebreohanon.

Kadtong mga “mauwaw” maoy usa sa mga nag-unang hilisgutan ni Joel ug sa mga manalagna. Ang mga palahubog sa Ephraim naulawan tungod sa ilang mini nga mensahe sa ulahing ulan, nga sagad gitawag nga mensahe sa “kalinaw ug kaluwasan.” Ang tulo ka mga simbolo sa trigo, bag-ong vino, ug lana nagrepresentar sa mensahe sa ulahing ulan. Ang ulahing ulan girepresentar usab ingon nga pagbubo sa Balaang Espiritu.

Ang buluhaton sa Espiritu Santo mao ang pagpasidaan mahitungod sa sala, pagkamatarong, ug paghukom, ug gayod niana nga kahapsay. Ang Pulong sa Dios nagapaila sa sala, ug gilarawan pinaagi sa “trigo.” Ang pagbaton sa “bag-ong bino” nagaila niadtong anaa sa pagpanag-iya sa Espiritu Santo, nga gilarawan pinaagi sa “ulan” ug usab pinaagi sa “bino,” kay ang “ulan” ug ang “bino” sa kasayon mapadayag nga usa ka mensahe o doktrina.

Apan sultihan ko kamo sang matuod; maayo gid para sa inyo nga ako maglakat: kay kon indi ako maglakat, ang Manlalig-on indi magkari sa inyo; apan kon ako magpanaw, ipadala ko siya sa inyo. Kag sa pag-abot niya, pakitaon niya sa kalibutan ang sala, ang pagkamatarong, kag ang paghukom: Mahitungod sa sala, kay wala sila nagatoo sa akon; Mahitungod sa pagkamatarong, kay ako mokadto sa akon Amahan, kag indi na ninyo ako makita; Mahitungod sa paghukom, kay ang principe sini nga kalibutan nahukman na. Damu pa ako sang mga butang nga isugid sa inyo, apan indi pa ninyo ini masarangan subong. Apan sa pag-abot niya, ang Espiritu sang kamatuoran, pagamandoan niya kamo padulong sa bug-os nga kamatuoran: kay indi siya maghambal halin sa iya kaugalingon; kondi ang bisan ano nga iya mabatian, amo ina ang iya igahambal: kag ipakita niya sa inyo ang mga butang nga magaabot. Juan 16:7–13.

Ang “trigo” ni Joel mao ang Pulong sa Dios, nga nagapahinungdan sa pagkahinukman sa “sala.” Ang “pagkamatarong” ginapadayag niadtong nagdugtong sa ilang pagkatawo sa pagka-Dios pinaagi sa mensahe sa kamatuoran alang niining panahona nga gihulagway ingon nga “bag-o” (kamatuoran alang sa karong panahona nga) “vino” (mensahe). Ang “lana” mao ang simbolo sa “paghukom,” kay ang “paghukom” nagasalig kon aduna bay “lana” ang mga ginahukman. Ang trigo, bag-ong vino, ug lana ni Joel mao ang pagkahinukman sa sala, pagkamatarong, ug paghukom. Ang tanang mga bahin sa buluhaton sa Balaang Espiritu kalabot sa pagbubo sa ulahing ulan naglangkob sa mga kamatuoran nga mosulay sa Laodicean Adventism sugod sa 9/11 sa dihang si Joel nagsugo kanila, “Pagmata!”

Ang tulo ka mga simbolo sa mensahe sa ulahing ulan managsama sa tulo ka mga mensahe sa mga manulonda sa Pinadayag katorse, ug ang “mga mag-uuma” kinahanglan nga “maulawan” ug ang “mga magbalantay sa kaparrasan” kinahanglan nga “manghilak sa makusog.” Sa Joel ang katawohan sa Dios dili gayud angay nga maulawan.

Ug inyong mahibaloan nga ako anaa sa taliwala sa Israel, ug nga ako mao si Jehova nga inyong Dios, ug walay lain; ug ang akong katawohan dili na gayud maulawan. Joel 2:27.

Ang mga mag-uuma ug mga tig-atiman sa parasan naulawan ug nanaghilak sa pagpaulong, tungod kay ang mini nga mensahe sa ulahing ulan nga ilang gipresentar walay gahum sa pagpatungha ug kinabuhi diha sa parasan nga gitugyan kanila aron atimanon. Ang Adventismo nasayod gikan sa ilang propetisa nga sila gitawag sa pagtuman sa kasinatian sa ulahing ulan, apan ang mga bunga sa kapatagan nangalaya. Naulawan sila ug nanghilak ilabina “alang sa trigo ug alang sa cebada.” Ang halad nga unang bunga sa “cebada” sa adlaw sa pagkabanhaw ni Cristo maoy nagsugod sa panahon sa Pentecostes nga natapos sa Pentecostes uban sa halad nga unang bunga sa “trigo” sa Pentecostes. Ang mga palahubog sa Ephraim naulawan tungod kay atua sila sa sayop nga bahin sa panahon sa Pentecostes, nga gisubli gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo, sa dihang ang ulahing ulan nagaulan.

“Daghan ang sa dakong bahin napakyas sa pagdawat sa unang ulan. Wala nila maangkon ang tanang kaayohan nga sa ingon niini gihatag sa Dios alang kanila. Nagdahom sila nga ang kakulangon mapulihan pinaagi sa ulahing ulan. Sa dihang igahatag na ang labing adunahan nga kadagaya sa grasya, tuyo nila nga ablihan ang ilang mga kasingkasing aron sa pagdawat niini. Naghimo sila ug makalilisang nga sayop. Ang buluhaton nga gisugdan sa Dios sa tawhanong kasingkasing pinaagi sa paghatag sa Iyang kahayag ug kajibalo kinahanglan magapadayon sa walay hunong. Ang matag usa ka tawo kinahanglan makaila sa iyang kaugalingong panginahanglan. Ang kasingkasing kinahanglan haw-asan sa tanang kahugawan ug hinloan alang sa pagpuyo sa Espiritu. Pinaagi sa pagsugid ug pagbiya sa sala, pinaagi sa mainiton nga pag-ampo ug pagtugyan sa ilang kaugalingon ngadto sa Dios, ang unang mga tinun-an nangandam alang sa pagbubo sa Balaang Espiritu sa Adlaw sa Pentecostes. Ang mao gihapong buluhaton, apan sa labi pang dako nga sukod, kinahanglan pagabuhaton karon. Unya ang tawhanong galamiton kinahanglan lamang mangayo sa panalangin, ug maghulat sa Ginoo sa paghingpit sa buluhaton mahitungod kaniya. Ang Dios mao ang nagsugod sa buluhaton, ug Iya kining tapuson, nga magahimo sa tawo nga hingpit diha kang Jesu-Cristo. Apan kinahanglan walay pagpasagad sa grasya nga gihulagway pinaagi sa unang ulan. Kadtong lamang nga nagakinabuhi subay sa kahayag nga ilang nabatonan makadawat ug labi pang dakong kahayag. Gawas kon kita matag adlaw nagauswag sa pagpakita sa aktibong Kristohanong mga hiyas, dili nato maila ang mga pagpadayag sa Balaang Espiritu diha sa ulahing ulan. Mahimo kining nagaulan sa mga kasingkasing sa atong palibot, apan dili nato kini maila ni madawat.”

Testimonies to Ministers, 506, 507.

Diha sa konteksto sa linya nga gitawag ni Sister White nga “Pentecostal season,” ang “kanhi nga ulan” mao si Cristo nga mihuyop ngadto sa mga tinun-an human Siya mikunsad gikan sa Iyang langitnong panagtigom human Siya nabanhaw. Ang “ulahing ulan” niining kontekstoha mao ang Pentecostes. Diha sa alpha sa Pentecostal season, pipila ka tulo ang gihuyop ngadto sa mga tinun-an, ug diha sa omega, ang mga tinun-an nga nahuyopan na nagsulti uban ang mga dila nga kalayo ngadto sa tibuok kalibotan. Usa ka pagpakita sa Espiritu Santo sa sinugdanan ug sa katapusan. Ang pagka-Dios nga naghatod sa Espiritu Santo ngadto sa katawhan pinaagi sa usa ka mensahe sa sinugdanan, ug ang pagka-Dios ug pagkatawo nga nagkahiusa, ingon sa girepresentahan sa mga dila (pagkatawo) ug kalayo (Pagka-Dios), ug naghatod sa Espiritu Santo ngadto sa katawhan pinaagi sa usa ka mensahe sa katapusan. Ang halad nga unang bunga sa sebada sa sinugdanan nagkatakdo sa pagkabanhaw ni Cristo, ug ang duha ka tinapay nga trigo diha sa halad nga unang bunga sa Pentecostes nagkatakdo sa Pentecostes.

Kadtong duha ka tinapay mao lamang ang halad nga naglakip ug levadura, usa ka simbolo sa sala. Ang mga tinapay giluto, sa ingon nagrepresentar sa pagwagtang sa sala, apan nagpatunhay sa kamatuoran nga ang duha ka iwayway nga tinapay nga nagrepresentar sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo maoy mga lalaki ug mga babaye nga mga makasasala nga hinloi na gikan niadtong mga sala pinaagi sa Mensahero sa Pakigsaad diha sa Malakias kapitulo tres. Busa, ang alpha sa panahon sa Pentecostes nagrepresentar sa Tinapay sa Langit nga nagtudlo sa Iyang mga tinun-an ug ang omega nianang maong panahona adunay mao rang mga tinun-an nga gisimbolo ingon nga duha ka tinapay nga giyabyab ngadto sa langit. Busa, ang simbolo sa pagka-Dios ug pagka-tawo sa mga dila nga kalayo ug ang pagpataas sa iwayway nga halad nga naghulagway sa mga tinun-an

nga nagdala sa mensahe ngadto sa kalibutan nagkahiusa sa pag-ila nga ang usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo pagabayawon ingon nga usa ka halad nga hingpit nga nagrepresentar kang Jesu-Cristo, ug si Jesu-Cristo nagrepresentar nga ang pagka-Dios nga nahiusa sa pagka-tawo dili makasala.

Ang pagkapakyas sa “pagdawat sa nahaunang ulan” samtang nagpaabot nga “ang kakulang” sa “tanang mga kaayohan nga ang Dios” “naghatag” uban sa “nahaunang ulan” “mapuno pinaagi sa ulahiang ulan” usa ka “makalilisang nga sayop.” Ang nahaunang ulan mao ang “karaang mga agianan” ni Jeremias, nga giila nga maoy dalan nga pagalakwanan didto sa 9/11. Kini usa ka “makalilisang nga sayop” ug usab usa ka kusgan nga limbong nga modala sa mga tawo sa paghunahuna nga sila may mensahe sa ulahiang ulan nga natukod ibabaw sa bato, apan sa ulahi makita nila nga ang ilang mensahe natukod diay ibabaw sa balas.

Si Pedro wala maulaw sa diretsahang pagpasabot kon kinsa ang hubog ug kinsa ang dili hubog sa iyang paglarawan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sulod sa yugto sa ulahing ulan. Ang tanang mga propeta nagsulti mahitungod sa kaulahang mga adlaw, ug si Joel nag-ila sa “mga hubog sa Ephraim” nga nangamata ug giatubang sa dayag nga kapanghimatuoran nga ang pribilehiyo sa pagka-mao sa katawohan nga magamantala sa makusog nga singgit sa ikatulong manulonda ilalom sa gahum sa ulahing ulan gikuha na sa walay kataposan. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ginaugmad ug ginasegohan sulod sa yugto sa ulahing ulan gikan sa 9/11 hangtod sa Sunday law. Sila mao ang mga nagsunod sa Cordero bisan asa Siya moadto.

Si Pedro sa Pentecostes nagrepresentar niadtong mga tawong nagamantala sa mensahe sa ulahing ulan, nga iyang gibase sa basahon ni Joel. Ang mga Judio, nga gihatagan sa katungdanan sa pagbantay sa Pentecostes sa tibuok nilang kasaysayan, gipahibaloan ni Pedro nga ang Pentecostes nga gitudlo sa tanang nangaging mga Pentecostes ngadto sa umalabot karon gituman na. Ang mga Judio, ingon sa mga palahubog sa Ephraim, nangahubog pag-ayo sa bino sa Babilonia maong giakusahan nila si Pedro ug ang napulog-usa nga nangahubog samtang ilang gipresentar ang mensahe sa ulahing ulan sulod sa konteksto sa basahon ni Joel. Sa dihang ang mga palahubog sa Ephraim “makamata” diha sa bersikulo singko sa unang kapitulo ni Joel, ilang maatubang ang proseso sa pagsulay sa ulahing ulan diin naporma ang duha ka hut-ong. Diha sa proseso sa pagsulay, ang usa ka hut-ong moila sa mensahe sa ulahing ulan ug ang laing hut-ong dili.

“Dili kita kinahanglan maghulat sa ulahing ulan. Nagaanhi kini ibabaw sa tanan nga moila ug modawat sa yamog ug sa mga ulan sa grasya nga nagakahulog ibabaw kanato. Sa diha nga atong tigumon ang mga tipik sa kahayag, sa diha nga atong pabilhan ang kasaligan nga mga kalooy sa Dios, nga nahigugma nga mosalig kita Kaniya, nan matuman ang matag saad. ‘Kay maingon nga ang yuta mopagula sa iyang putot, ug maingon nga ang tanaman mopatubo sa mga butang nga gipugas diha niini; mao man ang Ginoong Dios magapatubo sa pagkamatarung ug pagdayeg sa atubangan sa tanang mga nasod.’ Isaias 61:11. Ang tibuok yuta mapuno sa himaya sa Dios.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

Ang “pag-ila” nagpasabot sa “paghinumdom pag-usab o pagbawi sa kahibalo,” kay ang mensahe sa ulahing ulan maila pinaagi sa nangaging mga sagradong kasaysayan nga naghulagway sa kasaysayan sa ulahing ulan. Ang kasaysayan ni Pedro sa Pentecostes gibutang sulod sa historikal

nga balangkas nga gipadayag ni Joel. Ang kahintang ni Joel uban sa katumanan ni Pedro naghatag ug duha ka mga saksi sa kasaysayan sa Midnait nga Singgit sa 1844. Kining tulo ka mga saksi (ug ang uban pa) kinahanglan “maila” ingon nga mga hulagway sa kasaysayan, kahintang, ug mensahe sa ulahing ulan.

Sa dihang si Cristo mihuyop ibabaw sa mga tinun-an human Siya mikayab ug unya mibalik, kini sama sa “pipila ka mga tulo” sa wala pa ang dakong pagbubo sa Pentecostes. Sa sinugdan ug sa katapusan adunay pagpadayag sa Espiritu Santo nga gibubo. Ang pipila ka mga tulo gikan kang Cristo ngadto sa Iyang mga tinun-an mao ang alpha sa panahon sa Pentecostes nga nagatapos sa omega ug sa pagbubo sa mensahe gikan sa mga tinun-an ngadto sa kalibutan. Ang alpha gimarkahan sa halad sa unang bunga sa sebada ug nagatapos sa halad sa unang bunga sa trigo. Ang sinugdanan sa ulahing ulan gimarkahan sa pagpahulog sa dagkong mga tinukod sa Dakbayan sa New York niadtong 9/11. Kini nagtimaan sa sinugdanan sa kasaysayan nga nagadala ngadto sa balaod sa Domingo. Ang 9/11 girepresentahan sa halad sa unang bunga sa sebada ug ang balaod sa Domingo mao ang halad sa unang bunga sa trigo.

Ang mga palahubog sa Ephraim gipukaw ngadto sa kamatuoran nga ang ilang gingharian pagakuhaon gikan kanila ug igahatag ngadto sa usa ka katawhan nga magapamunga sa angay nga mga bunga. Gipadayag ni Joel ang pagkamasinupakon sa mga palahubog pinaagi sa pagtimaan nga ang mga halad nga “pagkaon” ug “ilimnon” giputol gikan sa balay sa Ginoo ug nga ang “bag-ong bino” giputol gikan sa ilang mga baba. Ang “bag-ong bino” sa Hebreo mao ang bag-ong gipuga nga duga, apan ang “bino” nga ginainom sa mga palahubog diha sa bersikulo singko mao ang pinamubu nga duga. Duha ka matang sa bino, nga nagalarawan sa doktrina, ug sa konteksto ni Joel ang doktrina mao ang mensahe sa ulahing ulan. Ang mga palahubog sa Ephraim nagainom sa pinamubu nga duga, ug sila “giputol” gikan sa “bag-o,” bag-ong gipuga nga duga. Duha ka matang sa bino nagalarawan sa duha ka mga mensahe sa ulahing ulan, ug ang mga palahubog “giputol” gikan sa putli nga mensahe. Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “giputol” nagasukad sa karaang batasan sa tugon nga pagputol sa mga mananap ug paglakaw sa taliwala sa mga bahin niini. Ang “maputol” nagpasabot sa pagsalikway ingon nga katawhan sa tugon sa Dios.

Ang basahon ni Joel nag-ila sa katawohan sa Dios sa kaulahiang mga adlaw, nga nagsugod sa mga Millerite nga mitungha ingon nga sangpotanan sa pag-abli sa basahon ni Daniel niadtong 1798, ug natapos sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga mitungha ingon nga sangpotanan sa pag-abli sa basahon ni Daniel niadtong 1889. Sa sinugdanan, ang pagbubo sa Balaang Espiritu gilarawan pinaagi sa yugto sa panahon gikan sa Exeter camp meeting hangtod sa kapakyasan niadtong Oktubre 22, 1844. Kana nga kasaysayan nagtuman sa sambingay sa napulo ka mga ulay sa Mateo 25, nga gisubli gayod sa matag letra sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

“Ang sambingay bahin sa napulo ka mga ulay diha sa Mateo 25 naghulagway usab sa kasinatian sa katawhan nga Adventista.” *The Great Controversy*, 393.

“Kanunay ako nga gipahinungdan ngadto sa sambingay sa napulo ka mga ulay, lima kanila maalamon, ug lima buangbuang. Kining sambingaya natuman ug pagatumanon hangtod sa

pinakaliteral nga letra, kay kini adunay piho nga pagkapadapat alang niining panahona, ug, sama sa mensahe sa ikatulong manulonda, natuman na ug magapadayon nga maoy kamatuoran alang niining panahona hangtod sa katapusan sa panahon.” Review and Herald, Agosto 19, 1890.

“Adunay usa ka kalibotan nga nahigda sa pagkadaotan, sa paglimbong, ug sa pagkalimbongan, diha sa pinakalandong sa kamatayon,—natulog, natulog. Kinsa ba ang nagabati ug kasakit sa kalag aron pukawon sila? Unsa nga tingog ang makaabot kanila? Ang akong hunahuna gidala ngadto sa umalabot sa dihang igahatag ang timaan, ‘Ania karon, ang Pamanhonon nagaanhi; panggula kamo sa pagsugat Kaniya.’ Apan ang uban malangan sa pagbaton sa lana alang sa pagpuno pag-usab sa ilang mga lampara, ug ulahi na kaayo nga ilang mahibaloan nga ang kinaiya, nga gilarawan pinaagi sa lana, dili mabalhin ngadto sa lain. Kana nga lana mao ang pagkamatarong ni Cristo. Kini nagarepresentar sa kinaiya, ug ang kinaiya dili mabalhin ngadto sa lain. Walay tawo nga makaseguro niana alang sa laing tawo. Ang matag usa kinahanglan magbaton alang sa iyang kaugalingon ug usa ka kinaiya nga hinlo gikan sa matag mansa sa sala.” Bible Echo, May 4, 1896.

Kinsa ba ang “nagbati ug kasakit sa kalag aron pukawon” “ang kalibotan nga nagahigda sa kadaotan?” Gitubag ni Joel ang pangutana:

Ug mahitabo nga bisan kinsa nga mosangpit sa ngalan sa Ginoo maluwas; kay didto sa Bukid sa Zion ug sa Jerusalem anaa ang kaluwasan, sumala sa giingon sa Ginoo, ug sa mga salin nga pagatawgon sa Ginoo. Joel 2:32.

Padayonon nato kining mga butanga sa mosunod nga artikulo.

Sa ulahing bahin sa hapon sa adlaw sa pagkabanhaw, duha sa mga tinun-an anaa sa ilang dalan paingon sa Emaus, usa ka gamayng lungsod nga walo ka milya ang gilay-on gikan sa Jerusalem. Kining mga tinun-an wala makabaton ug bantugang dapit diha sa buluhaton ni Cristo, apan sila matinud-anong mga magtotoo Kaniya. Mianhi sila sa siyudad aron sa pagsaulog sa Paskuwa, ug daku kaayo ang ilang kalibog tungod sa mga hitabo nga bag-o pa lang nahitabo. Nadungog nila ang balita niadtong buntaga mahitungod sa pagtangtang sa lawas ni Cristo gikan sa lubnganan, ug usab ang taho sa mga babaye nga nakakita sa mga manulonda ug nakigtagbo kang Jesus. Karon mipauli na sila sa ilang mga puloy-anan aron sa pagpamalandong ug pag-ampo. Masulob-on silang nagpadayon sa ilang panlakaw sa kagabhion, nga naghisgot sa mga talan-awon sa paghukom ug sa paglansang sa krus. Wala pa gayud sukad nga sila ingon niini ka bug-os nga nangaluya sa kasingkasing. Walay paglaum ug walay pagtoo, sila naglakaw diha sa landong sa krus.

“Wala pa sila makaabante ug halayo sa ilang panaw sa dihang giubanan sila sa usa ka dumuloong, apan tungod kay nalumos sila pag-ayo sa ilang kasubo ug kapakyasan, wala nila siya masinati pag-ayo. Nagpadayon sila sa ilang panagsultiay, nga gipadayag ang mga hunahuna sa ilang mga kasingkasing. Nangatarongan sila mahitungod sa mga pagtulon-an nga gihatag ni Cristo, nga murag wala nila arang masabti. Samtang ilang gihisgutan ang mga hitabo nga nahitabo na, si Jesus nangandoy sa paghupay kanila. Nakita Niya ang ilang kaguol; nasabtan Niya ang nagkasumpaki ug makalibog nga mga hunahuna nga nagdala sa ilang mga

hunahuna sa pangutana, Mahimo bang kini nga Tawo, nga mitugot sa Iyang kaugalingon nga mapaubos sa ingon niini, mao ang Cristo? Ang ilang kaguol dili mapugngan, ug nanghilak sila. Nahibalo si Jesus nga ang ilang mga kasingkasing nahiusa Kaniya diha sa gugma, ug nangandoy Siya sa pagpahid sa ilang mga luha, ug sa pagpuno kanila sa kalipay ug kasadya. Apan kinahanglan una Siyang mohatag kanila ug mga pagtulon-an nga dili gayud nila hikalimtan.”

“‘Ug siya miingon kanila, Unsa kining mga estorya nga inyong ginasinultihan sa usag usa samtang kamo nagalakaw, ug nangasubo? Ug ang usa kanila, kansang ngalan mao si Cleopas, mitubag ug miingon Kaniya, Ikaw ba lamang ang lumalangyaw sa Jerusalem, ug wala makaila sa mga butang nga nahitabo didto niining mga adlaw?’ Gisuginlan nila Siya sa ilang kasubo mahitungod sa ilang Agalon, ‘nga usa ka manalagna nga gamhanan sa buhat ug pulong sa atubangan sa Dios ug sa tanang katawohan,’ apan ‘ang mga punoan nga saserdote ug ang among mga pangulo,’ sila miingon, ‘mitugyan Kaniya aron hukman sa kamatayon, ug gilansang Siya sa krus.’ Uban sa mga kasingkasing nga gibug-atan sa kasubo, ug sa mga ngabil nga nagkurog, ilang gidugang, ‘Kami nagsalig nga Siya mao unta ang motubos sa Israel: ug labut pa niining tanan, karon mao na ang ikatulong adlaw sukad kini nga mga butang nahitabo.’”

Katingad-an nga ang mga tinun-an wala mahinumdom sa mga pulong ni Cristo, ug wala makasabut nga Iyang gitagna ang mga hitabo nga natuman na! Wala nila mahibaloi nga ang katapusang bahin sa Iyang gipadayag matuman usab sa tinuod gayud maingon sa nahaunang bahin, nga sa ikatulong adlaw Siya mabanhaw pag-usab. Mao kini ang bahin nga unta ilang nahinumdoman. Ang mga saserdote ug mga punoan wala makalimot niini. Sa adlaw “nga misunod sa adlaw sa pagpangandam, ang mga pangulong saserdote ug ang mga Fariseo nanagtigum ngadto kang Pilato, nga nagaingon, Sir, nahinumdom kami nga kadtong limbongan miingon, samtang buhi pa Siya, Human sa tulo ka adlaw ako mabanhaw pag-usab.” Mateo 27:62, 63. Apan ang mga tinun-an wala mahinumdom niining mga pulonga.

“‘Unya miingon Siya kanila, O mga buang, ug mahinay sa kasingkasing sa pagtuo sa tanan nga gisulti sa mga manalagna: dili ba kinahanglan nga si Cristo mag-antus niining mga butanga, ug mosulod ngadto sa Iyang himaya?’ Ang mga tinun-an nanghibulong kon kinsa kaha kining dumuloong, nga nakasulod man gayud Siya hangtod sa ilang mga kalag, ug misulti uban sa dakung kaseryosohan, kalumo, ug pagtambayayong sa pagbati, ug uban sa pagkamalaumon. Sa unang higayon sukad sa pagbudhi kang Cristo, nagsugod sila sa pagbati ug paglaum. Sa makadaghan sila mitan-aw pag-ayo sa ilang kauban, ug naghunahuna nga ang Iyang mga pulong mao gayud ang mga pulong nga isulti unta ni Cristo. Napuno sila sa katingala, ug ang ilang mga kasingkasing misugod sa pagkutkut tungod sa malipayong pagpaabut.

“Nagsugod gikan kang Moises, ang mismong Alpha sa kasaysayan sa Biblia, si Cristo naghubad sa tanang Kasulatan sa mga butang mahitungod sa Iyang kaugalingon. Kon una pa Niya ipaila ang Iyang kaugalingon kanila, ang ilang mga kasingkasing matagbaw unta. Sa kahingpitan sa ilang kalipay, wala na unta silay pagatinguhon pa. Apan gikinahanglan nga ilang masabtan ang pagpamatuod nga gihatag mahitungod Kaniya sa mga tipo ug mga tagna sa Daang Tugon. Sa ibabaw niini kinahanglan mapalig-on ang ilang pagtuo. Si Cristo wala

maghimo ug milagro aron sa pagpanghimatuod kanila, kondili ang Iyang unang buluhaton mao ang pagpasabot sa mga Kasulatan. Ilang giisip ang Iyang kamatayon ingon nga pagkagun-ob sa tanan nilang mga paglaom. Karon Iyang gipakita gikan sa mga manalagna nga kini mao gayud ang labing malig-ong pamatuod alang sa ilang pagtuo.”

Sa pagpanudlo niining mga tinun-an, gipakita ni Jesus ang kamahinungdanon sa Daang Tugon ingon nga saksi sa Iyang buluhaton. Daghan sa karon nga nagaangkon nga mga Cristiano ang nagsalikway sa Daang Tugon, nga nagaingon nga wala na kini’y bisan unsang kapuslanan. Apan dili ingon niana ang pagtulon-an ni Cristo. Hilabihan ka taas ang Iyang pagtamod niini nga sa usa ka higayon Siya miingon, “Kon sila dili mamati kang Moises ug sa mga manalagna, dili usab sila malukmay bisan pa kon adunay usa nga mabanhaw gikan sa mga patay.” Lucas 16:31.

“Mao kini ang tingog ni Cristo nga namulong pinaagi sa mga patriarka ug sa mga propeta, sukad sa mga adlaw ni Adan hangtod sa katapusang mga talan-awon sa panahon. Ang Manluluwas gipadayag diha sa Daang Tugon sa sama ka tin-aw nga paagi sama sa Bag-ong Tugon. Mao ang kahayag gikan sa mapanagnaong kagahapon nga nagapadayag sa kinabuhi ni Cristo ug sa mga pagtolon-an sa Bag-ong Tugon uban sa katin-aw ug katahum. Ang mga milagro ni Cristo maoy usa ka pamatuod sa Iyang pagka-Dios; apan ang labi pang kusgan nga pamatuod nga Siya mao ang Manunubos sa kalibotan makita sa pagtandi sa mga tagna sa Daang Tugon uban sa kasaysayan sa Bag-ong Tugon.”

“Pinaagi sa pangatarungan gikan sa tagna, gihatagan ni Cristo ang Iyang mga tinun-an ug husto nga paghunahuna mahitungod sa kung unsa Siya mahisama diha sa pagka-tawo. Ang ilang pagpaabut sa usa ka Mesias nga molingkod sa Iyang trono ug modawat sa harianong gahum subay sa mga tinguha sa mga tawo maoy sayop nga naggiya kanila. Kini makababag sa husto nga pagsabot sa Iyang pagkanaog gikan sa labing hataas ngadto sa labing ubos nga kahimtang nga mahimong mapuy-an. Gitinguha ni Cristo nga ang mga paghunahuna sa Iyang mga tinun-an mamahimong putli ug matuod sa matag bahin. Kinahanglan nilang masabtan, kutob sa mahimo, mahitungod sa kupa sa pag-antus nga gitagana alang Kaniya. Gipakita Niya kanila nga ang makalilisang nga panag-away nga dili pa nila masabti niadtong panahona mao ang katumanan sa tugon nga gihimo sa wala pa matukod ang kalibutan. Kinahanglan mamatay si Cristo, maingon nga ang matag malinapason sa balaod kinahanglan mamatay kon magpadayon siya sa pagpakasala. Kining tanan kinahanglan mahitabo, apan dili kini matapos sa kapildihan, kondili sa mahimayaon ug walay kataposang kadaugan. Gisultihan sila ni Jesus nga ang matag paningkamot kinahanglan himoon aron maluwas ang kalibutan gikan sa sala. Ang Iyang mga sumusunod kinahanglan mabuhi sumala sa Iyang pagpuyo, ug magbuhat sumala sa Iyang pagbuhat, uban sa mainiton ug mapadayonong paningkamot.

“Mao kini ang paagi sa pagpakigsulti ni Cristo sa Iyang mga tinun-an, nga gibuksan Niya ang ilang mga hunahuna aron sila makasabut sa mga Kasulatan. Ang mga tinun-an gikapoy, apan ang panag-istoryahanay wala maluya. Ang mga pulong sa kinabuhi ug kasigurohan nanggula gikan sa mga ngabil sa Manluluwas. Apan sa gihapon gipugngan ang ilang mga mata. Sa dihang gisuginlan Niya sila mahitungod sa pagkalaglag sa Jerusalem, mitan-aw sila sa siyudad nga hinukman na uban ang paghilak. Apan gamay ra kaayo ang ilang pagduda niadto kon kinsa

ang ilang kauban sa panaw. Wala nila hunahuna ang ang hilisgutan sa ilang panaghisgot nagalakaw tupad kanila; kay si Cristo misulti mahitungod sa Iyang kaugalingon ingon nga daw lain Siyang persona. Naghunahuna sila nga Siya usa niadtong nanambong sa dakong pista, ug nga karon nagapauli na ngadto sa iyang balay. Naglakaw Siya uban sa maong pag-amping sama kanila ibabaw sa mga bagis nga bato, ug usahay mohunong uban kanila alang sa mubo nga pagpahulay. Sa ingon niini sila nagpadayon sa dalan nga kabukiranon, samtang ang Usa nga sa dili madugay mokuha sa Iyang dapit sa too nga kamot sa Dios, ug nga makahimo sa pag-ingon, 'Ang tanang gahum gihatag Kanako sa langit ug sa yuta,' nagalakaw tupad kanila. Mateo 28:18."

"Atol sa panaw, ang adlaw nalunod na, ug sa wala pa makaabot ang mga magpapanaw sa ilang dapit nga pahulayan, ang mga mamumuo sa kapatagan mibiya na sa ilang buluhaton. Sa diha nga ang mga tinun-an hapit na mosulod sa ilang puloy-anan, ang dumuloong mipakita nga daw mopadayon pa Siya sa Iyang panaw. Apan gibati sa mga tinun-an nga nadani sila Kaniya. Ang ilang mga kalag gigutom sa pagpaminaw pa ug dugang gikan Kaniya. 'Pabilin uban kanamo,' miingon sila. Siya daw wala modawat sa pagdapit, apan ilang giusab kini kaniya uban sa mapinugosong paghangyo, nga nagaingon, 'Paingon na sa kagabhion, ug ang adlaw halayo na ang pagkahurot.' Si Cristo mitugot niining paghangyo ug 'misulod aron magpabilin uban kanila.'"

"Kon mapakyas ang mga tinun-an sa pag-insistir sa ilang pagdapit, wala unta nila mahibaloi nga ang ilang kauban sa panaw mao ang nabanhaw nga Ginoo. Si Cristo dili gayod mopugos sa Iyang kaugalingon ngadto kang bisan kinsa. Nagtagad Siya niadtong nanginahanglan Kaniya. Sa malipayong kabubut-on mosulod Siya sa labing mapainubsanong puluy-anan, ug molipay sa labing ubos nga kasingkasing. Apan kon ang mga tawo labi ka walay pagtagad aron hunahunaon ang langitnong Dinapit, o sa paghangyo Kaniya nga magpabilin uban kanila, mopadayon Siya sa Iyang dalan. Sa ingon, daghan ang makasinati ug dako nga kawad-on. Wala nila hiilhi si Cristo labaw pa kay sa gibuhay sa mga tinun-an sa dihang naglakaw Siya uban kanila sa dalan."

Ang yano nga panihapon sa tinapay sa dili madugay maandam. Kini gibutang sa atubangan sa bisita, nga milingkod na sa ulohan sa lamesa. Karon iyang gituy-od ang Iyang mga kamot aron sa pagpanalangin sa pagkaon. Ang mga tinun-an miatras tungod sa katingala. Ang ilang kauban mituy-od sa Iyang mga kamot sa gayud mao rang paagi nga naandan sa ilang Agalon sa pagbuhat. Mitan-aw sila pag-usab, ug ania karon, ilang nakita sa Iyang mga kamot ang mga samad sa lansang. Silang duruha midangop sa paglitok sa makausa, Ang Ginoong Jesus kini! Nabanhaw Siya gikan sa mga patay!

Mitindog sila aron ihulog ang ilang kaugalingon sa Iyang mga tiil ug mosimba Kaniya, apan nawala Siya gikan sa ilang panan-aw. Ilang gitan-aw ang dapit nga giokupar kaniadto sa Usa kansang lawas bag-o pa lamang nahigda sa lubnganan, ug nag-ingon sila sa usag usa, "Wala ba magdilaab ang atong kasingkasing sa sulod nato samtang Siya nakigsulti kanato diha sa dalan, ug samtang Iyang giablihan alang kanato ang mga Kasulatan?"

"Apan tungod niining dakong maayong balita nga ilang ipahibalo, dili sila makalingkod ug makigsulti. Ang ilang kakapoy ug kagutom nawala na. Gibiyaan nila ang ilang pagkaon nga

wala matilawi, ug puno sa kalipay diha diha silang mibalik pag-usab sa mao rang dalan nga ilang gianhi, nagdali sa pagpahibalo sa maong balita ngadto sa mga tinun-an didto sa siyudad. Sa ubang mga bahin dili luwas ang dalan, apan misaka sila sa mga titip nga dapit, nga nagadalin-as ibabaw sa hapsayng mga bato. Wala sila makakita, wala sila mahibalo, nga anaa kanila ang panalipod Niya nga mikuyog kanila sa maong dalan. Uban sa ilang sungkod sa panaw diha sa ilang kamot, nagpadayon sila sa pagpaningkamot, nga nangandoy sa paglakaw nga mas paspas pa kay sa ilang ikapangahas. Nawala nila ang ilang agianan, apan ilang hingkaplagaan kini pag-usab. Usahay nanagan, usahay nanghipos, nagpadayon sila sa pagduso sa unahan, samtang ang ilang Kauban nga dili makita anaa sa ilang tupad sa tibuok nga dalan.”

“Ngitngit ang gabii, apan ang Adlaw sa Pagkamatarong nagasidlak ibabaw kanila. Milukso sa kalipay ang ilang mga kasingkasing. Daw anaa sila sa usa ka bag-ong kalibutan. Si Cristo mao ang buhi nga Manluluwas. Wala na sila magsubo tungod Kaniya ingon nga patay. Nabanhaw si Cristo—sa makadaghan ug makadaghan ilang gisubli kini. Mao kini ang mensahe nga ilang gidala ngadto sa mga nagmasulob-on. Kinahanglan nilang isugilon kanila ang kahibulongang sugilanon sa paglakaw paingon sa Emmaus. Kinahanglan nilang isugilon kon kinsa ang miduyog kanila diha sa dalan. Gidala nila ang labing dako nga mensahe nga sukad gihatag sa kalibutan, usa ka mensahe sa malipayong balita nga niini nagasalig ang mga paglaum sa katawhan sa tawo alang niining panahona ug alang sa walay katapusan.” *The Desire of Ages*, 795–801.